

No. 43507

**Lithuania
and
Czech Republic**

Agreement between the Republic of Lithuania and the Czech Republic on social security. Prague, 27 May 1999

Entry into force: *1 August 2000 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 40*

Authentic texts: *Czech and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 30 January 2007*

**Lituanie
et
République tchèque**

Accord entre la République de Lituanie et la République tchèque relatif à la sécurité sociale. Prague, 27 mai 1999

Entrée en vigueur : *1er août 2000 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 40*

Textes authentiques : *tchèque et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 30 janvier 2007*

[CZECH TEXT – TEXTE TCHÈQUE]

S m l o u v a

mezi

Litevskou republikou

a

Českou republikou

o sociálním zabezpečení

Litevská republika a Česká republika (dále "smluvní státy"), vedeny přáním upravit vzájemné vztahy v oblasti sociálního zabezpečení, se dohodly takto:

ČÁST I
V š e o b e c n á u s t a n o v e n í

Článek 1

(1) Pro účely této smlouvy výraz:

1. "právní předpisy"

znamená zákony, nařízení a jiné obecně závazné právní předpisy týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 2;

2 "příslušný úřad"

znamená ministerstvo nebo jiný odpovídající orgán, do jehož kompetence náleží oblast sociálního zabezpečení upravovaná touto smlouvou;

3. "nositel"

znamená instituci, které přísluší provádění právních předpisů v rozsahu uvedeném v článku 2;

4. "příslušný nositel"

znamená instituci, k jejíž tíži jsou poskytovány dávky;

5. "trvalý pobyt"

znamená obvyklé bydliště;

6. "osoba"

znamená jakoukoli fyzickou osobu bez ohledu na státní občanství, včetně uprchlíků ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 a osob bez státní příslušnosti ve smyslu Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti z 28. září 1954, která uplatňuje, má nebo by při pobytu na území smluvního státu měla podle této smlouvy nárok na dávky;

7. "výdělečně činná osoba"

znamená osobu zaměstnanou, samostatně výdělečně činnou nebo osobu, která je za takovou považována podle právních předpisů smluvního státu;

8. "rodinný příslušník"

znamená osobu takto určenou podle právních předpisů smluvního státu, k jehož tíži mají být poskytnuty dávky;

9. "doby pojištění"

znamená příspěvkové doby, doby zaměstnání, doby výkonu výdělečné nebo jiné činnosti a další doby postavené jim naroveň, které jsou za takové považovány podle právních předpisů smluvního státu, podle nichž byly získány, a které podle těchto předpisů jsou určující pro vznik, zachování či obnovení nároku na dávky a jejich výši,

10. "dávka a důchod"

znamená všechny peněžité dávky nebo důchody, včetně všech jejich částí a všechna zvýšení, přídavky, vyrovnávací částky a příplatky, jakož i jednorázové platby a úhrady;

11. "rodinné přídavky"

znamená pravidelně se opakující peněžité dávky přiznávané zpravidla podle počtu dětí, jejich stáří nebo příjmu rodiny s dětmi;

12. "pohřebné"

znamená jednorázovou peněžitou dávku poskytovanou při úmrtí;

13. "dávky v nezaměstnanosti"

znamená peněžité dávky poskytované za účelem hmotného zabezpečení, které se v souladu s právními předpisy každého ze smluvních států poskytují nezaměstnaným nebo uchazečům o zaměstnání;

(2) Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

(1) Tato smlouva se vztahuje na právní předpisy upravující:

1. dávky v nemoci a mateřství,
2. dávky při invaliditě,
3. dávky ve stáří,
4. dávky pozůstalých (důchody vdovské, vdovecké a sirotčí),
5. dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
6. pohřebné,
7. dávky v nezaměstnanosti,
8. rodinné přídavky.

(2) Právními předpisy ve smyslu odstavce 1 jsou zejména:

1. v České republice právní předpisy o
 - 1.1 nemocenském pojištění,
 - 1.2 důchodovém pojištění a o zvýšení důchodu pro bezmocnost,
 - 1.3 státní sociální podpoře,
 - 1.4 pracovních vztazích, pokud jde o úpravu odpovědnosti za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
 - 1.5 zaměstnanosti, pokud jde o úpravu poskytování dávek v nezaměstnanosti;

2. v Litevské republice právní předpisy o

- 2.1 dávkách v nemoci a mateřství,
- 2.2 zabezpečení důchody ze státního sociálního pojištění,
- 2.3 dávkách a vyrovnání při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- 2.4 podpoře nezaměstnaných, pokud jde o úpravu poskytování dávek nezaměstnanosti,
- 2.5 rodinných přídatcích.

(3) Tato smlouva se vztahuje také na právní předpisy měnící nebo nahrazující ty uvedené v předchozím odstavci. Nevztahuje se však na právní předpisy zavádějící nové odvětví sociálního zabezpečení, nebude-li mezi příslušnými úřady dohodnuto jinak. Smlouva se nevztahuje na soustavy platné pro oběti válek a jejich následků.

Článek 3

Tato smlouva se vztahuje na:

- a) osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jednoho nebo obou smluvních států,
- b) na jiné osoby, pokud odvozují svá práva od osob uvedených pod písmenem a).

Článek 4

Nestanoví-li tato smlouva dále jinak, budou občané smluvních států a jejich rodinní příslušníci postaveni při používání právních předpisů každého z nich naroveň jeho vlastním státním občanům.

Článek 5

(1) Nestanoví-li tato smlouva jinak, nesmí být nárok na dávky - vyjma dávek uvedených v článku 2, odstavci 1, pod body 6 až 8 - zamítnut a tyto dávky kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty jen z důvodu, že oprávněná osoba má pobyt nebo vykonává výdělečnou činnost na území druhého smluvního státu.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jinak, dávky vyplácené podle této smlouvy prvními smluvními státy na území druhého smluvního státu budou vypláceny též na území třetího státu, za stejných podmínek a ve stejné výši jako občanům prvního státu, kteří mají pobyt v tomto třetím státě.

ČÁST II

Používání právních předpisů

Článek 6

Pokud článek 7 nestanoví něco jiného a ve smyslu článku 8 nebylo dohodnuto jinak, vztahují se na výdělečně činné osoby právní předpisy smluvního státu, na jehož území je výdělečná činnost vykonávána.

Článek 7

(1) Je-li zaměstnanec vyslán zaměstnavatelem se sídlem na území jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu, vztahují se na něj až do konce 24 kalendářního měsíce po tomto vyslání právní předpisy prvního smluvního státu tak, jako by byl ještě zaměstnán na jeho území.

(2) Je-li zaměstnanec letecké, železniční, silniční nebo říční dopravní společnosti zajišťující mezinárodní dopravu na území obou smluvních států vyslán zaměstnavatelem se sídlem na území jednoho smluvního státu z jeho území na území druhého smluvního státu, vztahují se na něj i nadále právní předpisy prvního smluvního státu tak, jako by byl ještě zaměstnán na jeho území.

(3) Za zaměstnance vyslaného na území druhého smluvního státu ve smyslu předchozích odstavců 1 a 2 se nepovažuje zaměstnanec, který má na území druhého smluvního státu trvalý pobyt; to neplatí, má-li zaměstnanec uvedeno v pracovní smlouvě místo výkonu práce na území prvního smluvního státu

(4) Státní úředníci a osoby za takové považované vyslaní z jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu podléhají právním předpisům prvního smluvního státu

(5) Posádka námořní lodí, jakož i jiné osoby zaměstnané na námořní lodi nikoliv jen přechodně, podléhají právním předpisům smluvního státu, pod jehož vlajkou loď pluje.

Článek 8

Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné mohou příslušné úřady obou smluvních států po dohodě stanovit výjimky z článků 6 a 7.

Část III

Zvláštní ustanovení

pro jednotlivá odvětví sociálního zabezpečení a dávky

Kapitola první

Nemoc a mateřství

Článek 9

Je-li pro vznik, trvání či obnovení nároku na dávku podle právních předpisů některého ze smluvních států potřebná určitá doba pojištění, přihlédne nositel v nezbytném rozsahu i k dobám obdobného nepřekrývajícího se pojištění získaného podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Kapitola druhá

Důchody invalidní, starobní, pozůstalých, vdovské, vdovecké a sirotčí

Oddíl 1 - společná ustanovení

Článek 10

Závisí-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu vznik, zachování nebo obnovení nároku na dávku na existenci nebo získání určitých dob pojištění, musí příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlídnout i k existenci nebo dobám odpovídajícího pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu tak, jako by se jednalo o pojištění podle jeho právních předpisů

Článek 11

Jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlídnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, stanoví příslušný nositel prvního smluvního státu dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů.

Článek 12

Pokud nárok na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu může vzniknout pouze s přihlídnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, berou se tyto doby v úvahu pouze v nezbytném rozsahu, přičemž:

1. Dávka, jejíž výše závisí na délce pojištění, se stanoví výhradně v rozsahu odpovídajícím dobám pojištění získaným výlučně podle právních předpisů prvního smluvního státu.

2. Dávky nebo části dávek, jejichž výše není závislá na délce pojištění, se stanoví v poměru dob získaných výlučně podle právních předpisů prvního smluvního státu ke 30 letům, nejvýše však do plné dávky; to neplatí pro dávky nebo části dávek poskytovaných k zajištění minimálního příjmu.

3. Doby přičítané k dobám pojištění po vzniku invalidity pro stanovení dávek podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a dávek pozůstalých se hodnotí v poměru dob pojištění získaných výlučně podle právních předpisů prvního smluvního státu ke dvěma třetinám dob, které uplynuly mezi 16. rokem věku dotyčné osoby a vznikem invalidity či úmrtím, nejvýše však do plného dopočtu.

Článek 13

(1) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, nositel tohoto smluvního státu dávku nepřizná. Tyto doby započte nositel druhého smluvního státu, jako by se jednalo o doby pojištění získané podle jeho právních předpisů.

(2) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů ani jednoho ze smluvních států dvanácti měsíců a nárok proto nevznikne v žádném z nich, započte všechny

tyto doby nositel toho smluvního státu, podle jehož právních předpisů by součtem těchto dob byla potřebná doba pojištění splněna. Pokud by takto byla splněna podmínka nároku na dávku v obou smluvních státech, započte všechny doby jen nositel toho smluvního státu, podle jehož právních předpisů byla získána doba delší.

(3) Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlédne příslušný nositel tohoto smluvního státu také k rodinným příslušníkům s trvalým pobytem na území druhého smluvního státu

Článek 14

(1) Ustanovení právních předpisů jednoho smluvního státu o krácení, pozastavení či zrušení dávek v případech jejich souběhu s jinými dávkami či příjmem nebo z důvodu výkonu výdělečné činnosti se uplatňují též ve vztahu k příjemcům dávek získaných podle právních předpisů druhého smluvního státu nebo osobám majícím příjem či vykonávajícím výdělečnou činnost na území druhého smluvního státu.

(2) Pravidlo o krácení, pozastavení či zrušení dávek podle odstavce 1 neplatí pro souběh dávek stejného druhu při invaliditě, ve stáří, pozůstalým a při pracovních úrazech a nemocech z povolání poskytovaných nositeli obou smluvních států.

(3) Pokud by pro souběh dávek různého druhu mělo být současně uplatněno krácení dávek podle právních předpisů obou smluvních států, provede se pouze v rozsahu poloviny krácení prováděného podle právních předpisů každého ze smluvních států.

(4) Ustanovení právních předpisů smluvního státu o omezení nároku na dávky při jejich souběhu podle odstavce 1 se nepoužijí v případech, pokud existuje v těchto předpisech výhodnější úprava pro souběh dávek ze státu, s nímž nebyla sjednána smluvní úprava.

Oddíl 2 - zvláštní ustanovení

Používání právních předpisů České republiky

Článek 15

(1) Podmínkou vzniku nároku na plný invalidní důchod osobám, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením osmnácti let věku nebyly účastné pojištění, je trvalý pobyt na území České republiky.

(2) Při stanovení vyměřovacího základu pro výpočet důchodu se doby pojištění získané podle právních předpisů Litevské republiky vylučují.

Používání právních předpisů Litevské republiky

Článek 16

Při stanovení výše důchodu se vypočítává koeficient pojišťovacích příjmů osob jen z dob pojištění, které byly získány podle právních předpisů Litevské republiky.

Kapitola třetí

Pracovní úrazy a nemoci z povolání

Článek 17

Pro poskytování dávek v případě pracovních úrazů a nemocí z povolání platí analogicky ustanovení této smlouvy o důchodech, jakož i následující články této kapitoly

Článek 18

Dávky v případě pracovního úrazu a nemoci z povolání poskytuje nositel toho smluvního státu, jehož právním předpisům podléhala osoba v době pracovní úrazu nebo v době, kdy naposledy vykonávala činnost mající za následek vznik nemoci z povolání. Nositel druhého smluvního státu poskytuje jen takové dávky, jež by byl povinen poskytovat podle právních předpisů tohoto smluvního státu a této smlouvy v případě úrazů a nemocí z obecných příčin.

Článek 19

Stanoví-li právní předpisy jednoho smluvního státu, že se dávky pro nemoc z povolání poskytují, jen když činnost, která nemoc může způsobit, byla vykonávána po určité minimální dobu, pak příslušný nositel tohoto smluvního státu přihlíží - pokud je to nezbytné - k dobám vykonávání takové činnosti, během kterých pro ni platily právní předpisy druhého smluvního státu.

Článek 20

Osobě, která pobírala nebo pobírá dávky pro nemoc z povolání k tíži příslušného nositele jednoho smluvního státu a poté, co vykonává činnost, která také podle právních předpisů druhého smluvního státu může způsobit nemoc z povolání, uplatňuje nárok na dávky z důvodu zhoršení nemoci u nositele druhého smluvního státu,

a) dávky poskytuje nadále nositel prvního smluvního státu podle jeho právních předpisů bez přihlídnutí ke zhoršení nemoci, a

b) nositel druhého smluvního státu poskytne dávku ve výši rozdílu mezi dávkou náležející po zhoršení nemoci a dávkou, kterou by byl povinen poskytovat podle právních předpisů druhého smluvního státu před zhoršením nemoci.

Kapitola čtvrtá

Pohřebné

Článek 21

Nárok na pohřebné a na jeho výplatu se stanoví výlučně podle právních předpisů každého smluvního státu.

Článek 22

Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na pohřebné na splnění určité doby pojištění, příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlédne i k době pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 23

Vznikne-li nárok na pohřebné podle právních předpisů obou smluvních států, je příslušným k poskytnutí pohřebného nositel toho smluvního státu, na jehož území měl zemřelý trvalý pobyt.

Kapitola pátá Nezaměstnanost

Článek 24

(1) Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na dávky v nezaměstnanosti na splnění určité doby pojištění, příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlédne i k době pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu.

(2) Podmínkou vzniku nároku na dávku vůči nositeli smluvního státu, jehož právním předpisům nezaměstnaný naposledy podléhal je, že v posledních 12 měsících před uplatněním nároku na dávku se na něj nejméně po dobu 26 týdnů vztahovaly právní předpisy o dávkách v nezaměstnanosti tohoto smluvního státu.

(3) Podmínka minimální doby 26 týdnů stanovená v předchozím odstavci neplatí pro ty nezaměstnané osoby, jejichž zaměstnání dohodnuté na delší než uvedenou dobu skončilo bez jejich zavinění dříve, nebo mají trvalý pobyt na území smluvního státu, podle jehož právních předpisů uplatňují nárok na dávku.

Článek 25

(1) Získá-li nárok na dávky v nezaměstnanosti podle právních předpisů jednoho smluvního státu osoba s trvalým pobytem na území druhého smluvního státu, pak bude tyto dávky vyplácet příslušný nositel prvního smluvního státu podle jeho právních předpisů za předpokladu, že oprávněná osoba v souladu s předpisy o pobytu cizinců zůstane na území tohoto státu, bude k dispozici jeho nositeli v místě posledního zaměstnání a bude splňovat další podmínky pro pobírání dávek stanovené pro občany s trvalým pobytem v tomto státě.

(2) Jestliže se osoba uvedená v odstavci 1 vrátí nebo přestěhuje na území druhého smluvního státu a bude splňovat další podmínky pro pobírání dávek stanovené podle jeho právních předpisů, bude tyto dávky poskytovat ke své tíži nositel tohoto druhého smluvního státu.

3) Pro stanovení výše dávky podle odstavce 2 bere nositel státu, v němž má oprávněná osoba trvalý pobyt, v úvahu pouze výdělky z naposledy vykonávané činnosti této osoby

na území tohoto státu a - pokud by takových nebylo nebo nedosahovaly úrovně minimální mzdy - dávka se vyměří z minimální mzdy stanovené právními předpisy tohoto státu

Článek 26

(1) Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlédne příslušný nositel tohoto smluvního státu také k rodinným příslušníkům s trvalým pobytem na území druhého smluvního státu

(2) Do té doby, dokud osoba má nárok na dávku podle článku 25 odstavce i, nevznikne jí nárok na dávku dle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území má trvalý pobyt.

(3) Doba vyplácení dávek v nezaměstnanosti nositelem jednoho smluvního státu se sníží o dobu, po kterou osoba pobírala tyto dávky od nositele druhého smluvního státu v průběhu posledních dvanácti měsíců před uplatněním nároku na dávky vůči nositeli prvního smluvního státu.

Kapitola šestá Rodinné přídatky

Článek 27

Nárok na rodinné přídatky a na jejich výplatu se stanoví výlučně podle právních předpisů každého smluvního státu.

Článek 28

Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na rodinné přídatky na splnění určité doby pojištění, příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlédne i k době pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 29

Jsou-li splněny podmínky pro poskytnutí rodinných přídatků v obou smluvních státech, poskytnou se rodinné přídatky na základě právních předpisů smluvního státu, na jehož území má oprávněná osoba trvalý pobyt .

ČÁST IV Různá ustanovení

Článek 30

(1) Příslušné úřady smluvních států upraví postupy a přijmou opatření k provádění této smlouvy.

(2) Příslušné úřady zejména:

- a) sjednají pro používání této smlouvy prováděcí ujednání;
- b) informují se vzájemně o změnách právních předpisů jejich států;
- c) označí styčná místa k ulehčení styku mezi nositeli obou smluvních států.

Článek 31

(1) Nositelé a úřady smluvních států si poskytují navzájem pomoc při provádění této smlouvy a budou jednat tak, jako by se jednalo o použití jejich vlastních právních předpisů. Tato pomoc je bezplatná.

(2) Nositelé si vzájemně uznávají doklady vydávané příslušnými orgány druhého smluvního státu; o posouzení zdravotního stavu nebo stupně invalidity však rozhoduje výlučně nositel smluvního státu, který je příslušný k poskytování dávek. Přitom může přihlídnout ke zprávám a lékařským posudkům zasláným nositelem druhého smluvního státu.

(3) Lékařská vyšetření, jejichž provedení je požadováno právními předpisy jednoho smluvního státu a týkají se osoby zdržující se na území druhého smluvního státu, budou na žádost příslušného nositele zajištěna nositelem v místě pobytu takové osoby na území druhého státu, a to bez vzájemné úhrady nákladů.

Článek 32

(1) Osvobození nebo snížení správních poplatků stanovená právními předpisy jednoho smluvního státu pro listiny a jiné doklady, které se podle těchto právních předpisů předkládají, platí také pro odpovídající listiny a jiné doklady, které se předkládají podle právních předpisů druhého smluvního státu při provádění této smlouvy.

(2) Příslušné úřady nebo nositelé obou smluvních států upustí u listin a jiných dokladů předkládaných při provádění této smlouvy od jejich ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.

Článek 33

(1) Nositelé a úřady jednoho smluvního státu nesmějí odmítnout podání nebo jiné písemnosti z důvodu, že jsou sepsány v úředním jazyce druhého smluvního státu.

(2) Při provádění této smlouvy se mohou nositelé a úřady navzájem a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci stýkat přímo, nebo jednat prostřednictvím styčných míst.

Článek 34

(1) Žádosti, prohlášení a opravné prostředky, které mají být podány podle právních předpisů jednoho smluvního státu v určité lhůtě správnímu orgánu, soudu nebo nositeli, platí za podané ve lhůtě, jestliže během stejné lhůty byly podány u příslušného orgánu, soudu nebo nositele druhého smluvního státu.

(2) Žádost o dávku podaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu se považuje za žádost o odpovídající dávku podle právních předpisů druhého smluvního státu. To však neplatí, pokud žadatel výslovně požaduje, aby přiznání dávky ve stáří podle právních předpisů jednoho smluvního státu, bylo odloženo.

Článek 35

Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této smlouvy se uskutečňují ve volně směnitelných měnách.

Článek 36

Rozdílnosti ve výkladu a spory vzniklé při provádění této smlouvy, které nebudou moci vyřešit příslušné úřady smluvních států, budou předmětem jednání smluvních států

Část V

Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 37

(1) Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za dobu před jejím vstupem v platnost.

(2) Tato smlouva se vztahuje také na pojistné případy, které nastaly před jejím vstupem v platnost, s výjimkou případů zakládajících nárok na jednorázová plnění

(3) Pro stanovení nároků na dávky podle této smlouvy se přihlédne také k dobám pojištění, které byly získány před vstupem této smlouvy v platnost.

Článek 38

(1) Dřívější rozhodnutí vydaná v oblastech upravovaných touto smlouvou neodporují používání této smlouvy.

(2) Nároky osob, jejichž důchody byly vyměřeny před vstupem v platnost této smlouvy, budou na žádost znovu vyměřeny.

Článek 39

Pro nároky, které byly uplatněny na základě dřívějších pojistných případů podle článku 37 odstavce 2 a článku 38 odstavce 2, počínají lhůty k jejich uplatnění, jakož i promlčecí lhůty podle právních předpisů smluvních států, plynout nejdříve od doby vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 40

(1) Tato smlouva podleha ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve
ve *Valenci*

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin

(3) Tuto smlouvu lze změnit nebo doplnit na základě dohody smluvních států. Takové změny nebo doplnění vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní státy vymění písemně oznámení o splnění podmínek stanovených právními předpisy pro jejich vstup v platnost

Článek 41

(1) Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý ze smluvních států však může smlouvu písemně vypovědět. Platnost smlouvy skončí v takovém případě uplynutím 6 měsíců ode dne doručení oznámení o vypovědi druhému smluvnímu státu

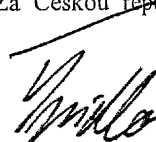
(2) Bude-li tato smlouva vypovězena, zůstávají nároky získané podle jejích ustanovení zachovány

Dáno v *Brně* dne *14. 5. 1999* ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce litevském a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost

Za Litevskou republiku

Za Českou republiku

[LITHUANIAN TEXT – TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS

IR

ČEKIJOS RESPUBLIKOS

SUTARTIS

DĖL SOCIALINĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublika ir Čekijos Respublika (toliau vadinamos Susitariančiosiomis valstybėmis),
siekdamos reglamentuoti santykius socialinės apsaugos srityje,
susitarė:

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

(1) Šioje Sutartyje terminai:

1. "teisės aktai" reiškia įstatymus, nutarimus ir kitus bendruosius galiojančius teisės aktus, reglamentuojančius šios Sutarties 2 straipsnyje nurodytas socialinės apsaugos sritis;

2. "kompetentinga valdymo institucija" reiškia ministeriją arba kitą atitinkamą instituciją, kurios kompetencijai priklauso šia Sutartimi reglamentuojamos socialinės apsaugos sritys;

3. "įstaiga" reiškia įstaigą, kuri tiesiogiai yra atsakinga už 2 straipsnyje nurodytų teisės aktų įgyvendinimą;

4. "kompetentinga įstaiga" reiškia įstaigą, kuri iš savo lėšų skiria ir moka išmokas;

5. "nuolatinė gyvenamoji vieta" reiškia įprastinę gyvenamąją vietą;

6. "asmuo" reiškia bet kurią fizinį asmenį neatsižvelgiant į jo pilietybę, įskaitant pabėgėlius pagal 1951 m. liepos 28 d. konvencijos dėl pabėgėlių statuso nuostatas ir asmenis be pilietybės pagal 1954 m. rugsėjo 28 d. konvencijos dėl asmenų be pilietybės statuso nuostatas, kuris pretenduoja, turi teisę arba būdamas Susitariančiosios valstybės teritorijoje gali įgyti teisę į išmoką pagal šią Sutartį.

7. "darbuotojas" reiškia pagal darbo sutartį dirbantį asmenį, savarankiškai dirbantį asmenį arba pagal Susitariančiosios valstybės teisės aktus jam prilygintą asmenį;

8. "šėimos narys" reiškia pagal Susitariančiosios valstybės teisės aktus tokiu pripažintą asmenį, kuriam skiriama ir mokama išmoka iš tos valstybės lėšų;

9. "draudimo laikotarpiai" reiškia draudimo įmokų mokėjimo laikotarpius, darbo laikotarpius, savarankiško darbo ar kitos veiklos laikotarpius, taip pat kitus pagal Susitariančiosios valstybės teisės aktus įgytus jiems prilyginamus laikotarpius, kurie pagal tuos teisės aktus turi lemiamą reikšmę teisei į išmokas įgyti, išsaugoti bei atgauti ir nustatant jų dydį;

10. "piniginė išmoka" ir "pensija" reiškia išmokas ir pensijas, įskaitant visas jų dalis ir visus papildinimus, priedus, išlyginamąsias sumas ir priemokas, taip pat vienkartinę išmokas ir atsiskaitymus;

11. "šėimos pašalpos" reiškia periodiškai mokamas pinigines išmokas, kurios paprastai priklauso nuo vaikų skaičiaus, jų amžiaus arba šėimų, kurios turi vaikų pajamų;

12. "laidojimo pašalpa" reiškia vienkartinę piniginę išmoką mirties atveju;

13. "bedarbio išmoka" reiškia kaip materialinė parama mokamas pinigines išmokas asmenims, kurie pagal kiekvienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus yra pripažinti bedarbiais arba pretendatais gauti darbą.

(2) Kiti šios Sutarties terminai turi tokią pat reikšmę, kokia yra kiekvienos Susitariančiosios valstybės teisės aktuose.

2 straipsnis

(1) Ši Sutartis taikoma teisės aktams, kurie reglamentuoja:

1) ligos ir motinystės išmokas;

2) invalidumo išmokas;

3) senatvės išmokas;

4) našlių ir našlaičių (maitintojo netekimo) išmokas;

- 5) išmokas dėl nelaimingo atsitikimo darbe ir profesinės ligos;
- 6) laidojimo pašalpas;
- 7) bedarbio išmokas;
- 8) pašalpas šeimoms.

(2) Pagal 1 dalį teisės aktai yra:

1. Čekijos Respublikoje teisės aktai dėl:

- 1.1 ligos draudimo;
- 1.2 pensinio draudimo, įskaitant pensijų priedus dėl bejėgiškumo;
- 1.3 valstybinės socialinės paramos;
- 1.4 darbo santykių, kiek tai susiję su atsakomybe už žalą dėl nelaimingo atsitikimo darbe ir profesinės ligos;
- 1.5 užimtumo, kiek tai susiję su bedarbio išmokų mokėjimo reglamentavimu.

2. Lietuvos Respublikoje teisės aktai dėl:

- 2.1 ligos ir motinystės išmokų;
- 2.2 valstybinių socialinio draudimo pensijų;
- 2.3 išmokų ir kompensacijų nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinės ligos atvejais;
- 2.4 bedarbių rėmimo, kiek tai susiję su bedarbio išmokų mokėjimo reglamentavimu;
- 2.5 pašalpų šeimoms.

(3) Ši Sutartis taip pat bus taikoma teisės aktams, kurie pakeis arba pataisys tuos, kurie yra nurodyti ankstesniame punkte. Tačiau Sutartis nebus taikoma teisės aktams, kuriais įdiegiama nauja socialinės apsaugos sritis, jeigu tai nesuderins kompetentingos valdymo institucijos. Ši Sutartis taip pat netaikoma karo aukų ir jo padarinių galiojančioms sistemoms.

3 straipsnis

Ši Sutartis taikoma:

- a) asmenims, kuriems taikomi arba buvo taikomi vienos arba abiejų Susitariančiųjų valstybių teisės aktai;
- b) kitiems asmenims, kurie savo teises įgyja iš a) pastraipoje nurodytųjų asmenų.

4 straipsnis

Jeigu šioje Sutartyje nenumatyta kitaip, Susitariančiųjų valstybių piliečiai ir jų šeimos nariai, taikant kiekvienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus, bus prilyginti savo valstybės piliečiams.

5 straipsnis

(1) Jeigu šioje Sutartyje nenumatyta kitaip, išmokas, į kurias yra įgyta teisė, išskyrus 2 straipsnio 1 dalies 6-8 punktuose nurodytas išmokas, negalima neskirti, sumažinti, pakeisti, sustabdyti arba nutraukti jų mokėjimą dėl tos priežasties, kad turintis į jas teisę asmuo gyvena arba dirba kitos Susitariančiosios valstybės teritorijoje.

(2) Jeigu šioje Sutartyje nenumatyta kitaip, vienos Susitariančiosios valstybės pagal šią Sutartį mokėtinos išmokos kitos Susitariančiosios valstybės teritorijoje taip pat bus mokamos trečiosios valstybės teritorijoje tokiomis pat sąlygomis, kuriomis jos mokamos pirmosios Susitariančiosios valstybės piliečiams, nuolat gyvenantiems tos trečiosios valstybės teritorijoje.

II DALIS

TEISĖS AKTŲ TAIKYMAS

6 straipsnis

Jeigu šios Sutarties 7 ir 8 straipsniuose nenumatyta kitaip, dirbantiems asmenims taikomi Susitariančiosios valstybės, kurios teritorijoje jie dirba, teisės aktai.

7 straipsnis

(1) Jeigu vienos Susitariančiosios valstybės teritorijoje pagal darbo sutartį dirbantį asmenį darbdavys iš šios valstybės teritorijos išsiunčia dirbti į kitos Susitariančiosios valstybės teritoriją, tai jam 24 kalendorinius mėnesius nuo tokio išsiuntimo pradžios toliau taikomi pirmosios Susitariančiosios valstybės teisės aktai, tartum tas asmuo dirbtų jos teritorijoje.

(2) Jeigu aviacijos, automobilių, geležinkelio, upių transporto įmonėje, kuri yra vienos iš Susitariančiųjų valstybių teritorijoje ir vykdo tarptautinius pervežimus abiejų Susitariančiųjų valstybių teritorijoje, pagal darbo sutartį dirbantis asmuo siunčiamas dirbti į kitos valstybės teritoriją, jam toliau taikomos pirmosios Susitariančiosios valstybės teisės aktai, tartum tas asmuo dirbtų jos teritorijoje.

(3) Pagal darbo sutartį dirbantis asmuo nelaikomas siunčiamu dirbti į kitos Susitariančiosios valstybės teritoriją pagal 1 ir 2 dalies nuostatas, jeigu pagal darbo sutartį dirbantis asmuo nuolat gyvena kitos Susitariančiosios valstybės teritorijoje; tai negalioja, jeigu pagal darbo sutartį dirbančio asmens darbo sutartyje nurodyta, kad jo darbo vieta yra pirmosios Susitariančiosios valstybės teritorijoje.

(4) Valstybės tarnautojams ir jiems prilygintiems asmenims, kurie komandiruojami iš vienos Susitariančiosios valstybės teritorijos į kitos Susitariančiosios valstybės teritoriją, taikomi pirmosios Susitariančiosios valstybės teisės aktai.

(5) Jūrų laivų įgulų nariams, taip pat kitiems jūrų laivuose pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, išskyrus laikinai dirbančius, taikomi tos Susitariančiosios valstybės, su kurios vėliava laivas plaukioja, teisės aktai.

8 straipsnis

Pagal darbo sutartį dirbančio asmens ir jo darbdavio bendru prašymu arba savarankiškai dirbančio asmens prašymu Susitariančiųjų valstybių kompetentingos valdymo institucijos tarpusavio susitarimu iš 6-7 straipsnių gali padaryti išimtis.

III DALIS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS DĖL ATSKIRŲ SOCIALINĖS APSAUGOS SRIČIŲ IR
IŠMOKŲ

PIRMASIS SKYRIUS

LIGOS IR MOTINYSTĖS IŠMOKOS

9 straipsnis

Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus teisė į ligos ir motinystės išmokas įgijimas, išsaugojimas ar atgavimas priklauso nuo tam tikrų draudimo laikotarpių, tai šios Susitariančiosios valstybės įstaiga, kai reikia, sumuoja draudimo laikotarpius, įgytus pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus, tačiau tik tuo atveju, kad tas draudimas yra tokios pačios rūšies ir šie draudimo laikotarpiai abiejose valstybės nesutampa.

ANTRASIS SKYRIUS

SENATVĖS, INVALIDUMO, NAŠLIŲ IR NAŠLAIČIŲ, MAITINTOJO
NETEKIMO PENSIJOS

I skirsnis - bendrosios nuostatos

10 straipsnis

Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus teisė į išmokas įgijimas, išsaugojimas ar atgavimas priklauso nuo turimų arba įgyjamų atitinkamo draudimo laikotarpių, tai tos Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga, kai reikia, sumuoja turimus arba įgyjamus atitinkamo draudimo laikotarpius pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus, tartum jie būtų įgyti pagal jos teisės aktus.

11 straipsnis

Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus teisei į išmoką nustatytos sąlygos įvykdomos nesumuojant draudimo laikotarpių, įgytų pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus, tai pirmosios Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga pensiją apskaičiuoja remdamasi tik draudimo laikotarpiais, įgytais pagal jos teisės aktus.

12 straipsnis

Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus teisė į išmokas įgyjama tik sumuojant pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus įgytus draudimo laikotarpius, tai sumuojami reikalingos trukmės laikotarpiai ir:

1. Išmoka, kurios dydis priklauso nuo draudimo laikotarpių trukmės, apskaičiuojama tik tokio dydžio, kuris priklauso už draudimo laikotarpius, įgytus pagal pirmosios Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

2. Išmoka arba išmokų dalys, kurių dydis nepriklauso nuo draudimo laikotarpių trukmės, apskaičiuojamos proporcingai laikotarpių, įgytų pagal pirmosios Susitariančiosios valstybės teisės aktus ir 30 metų santykiu, tačiau ne daugiau kaip visa išmoka. Tačiau tai netaikoma išmokoms arba išmokų dalims, kurios skiriamos kaip minimalios pajamos.

3. Skiriant susijusias su ilgalaikiu sveikatos praradimu išmokas ir maitintojo netekimo išmokas, laikotarpis, kuris po invalidumo atsiradimo įskaitomas į draudimo laikotarpius, apskaičiuojamas proporcingai draudimo laikotarpių, įgytų tik pagal pirmosios Susitariančiosios valstybės teisės aktus ir dviejų trečdalių metų, praėjusių nuo tos datos, kai atitinkamam asmeniui sukako 16 metų ir iki invalidumo arba mirties datos, santykiu, tačiau ne daugiau kaip visas įskaitytinas laikotarpis.

13 straipsnis

(1) Jeigu draudimo laikotarpiai, įgyti pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus, yra mažesni nei dvylika mėnesių ir jeigu už šiuos laikotarpius nėra teisės išmokai gauti, tai tos Susitariančiosios valstybės įstaiga išmokos neskiria. Šiuos laikotarpius įskaito kitos Susitariančiosios valstybės įstaiga, tartum tie draudimo laikotarpiai būtų įgyti pagal jos teisės aktus.

(2) Jeigu pagal bet kurios Susitariančiosios valstybės teisės aktus įgyti draudimo laikotarpiai yra mažesni nei dvylika mėnesių ir nė vienoje iš jų nėra teisės išmokai gauti, tai visus šiuos laikotarpius įskaito tos Susitariančiosios valstybės įstaiga, pagal kurios teisės aktus sumuojant tuos laikotarpius būtų pasiektas reikalingas draudimo laikotarpis. Jeigu tokiu būdu būtų įvykdytos sąlygos, suteikiančios teisę gauti išmoką abiejose Susitariančiosiose valstybėse, tai visus laikotarpius įskaito įstaiga tos Susitariančiosios valstybės, pagal kurios teisės aktus yra įgytas didesnis laikotarpis.

(3) Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus išmokos dydis priklauso nuo šeimos narių skaičiaus, tai tos Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga atsižvelgia į šeimos narius, kurie nuolat gyvena kitos Susitariančiosios valstybės teritorijoje.

14 straipsnis

(1) Vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktai, pagal kuriuos nustatytas išmokų sumažinimas, jų mokėjimo sustabdymas arba nutraukimas dėl to, kad jos sutampa su kitomis išmokomis arba pajamomis arba dėl to, kad gaunantis pensiją asmuo dirba pagal darbo sutartį arba dirba savarankiškai, galioja atitinkamam asmeniui ir tuo atveju, kai jis išmoką gauna pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus arba pajamas už darbą pagal darbo sutartį arba už savarankišką darbą kitos Susitariančiosios valstybės teritorijoje.

(2) 1 dalies nuostatos dėl išmokų sumažinimo, jų mokėjimo sustabdymo arba nutraukimo negalioja analogiškoms senatvės, invalidumo, maitintojo netekimo išmokoms, išmokoms dėl nelaimingo atsitikimo darbe ir profesinio susirgimo, kurias skiriamos abiejų Susitariančiųjų valstybių kompetentingų įstaigų.

(3) Jeigu pagal abiejų Susitariančiųjų valstybių teisės aktus nustatytas išmokos sumažinimas dėl įvairių paskirtų išmokos rūšių sutapimo, tai išmoka sumažinama per pusę to sumažinimo dydžio, kuris turi būti atliekamas pagal kiekvienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

(4) Susitariančios valstybės teisės aktų nuostatos, apribojančios teisę į išmokas dėl jų sutapimo pagal šio straipsnio 1 dalį, nebus taikomos tais atvejais, jeigu šiuose aktuose yra nuostatos, reglamentuojančios asmeniui palankesnę sutampančių išmokų mokėjimą iš valstybės, su kuria nėra sudaryta atitinkama sutartis.

II skirsnis - specialiosios nuostatos

Čekijos Respublikos teisės aktų taikymas

15 straipsnis

(1) Sąlyga teisei į pilną invalidumo pensiją įgyti asmenims, kurie dėl savo ilgalaikio sveikatos sutrikimo, atsiradusio iki jiems sukako aštuoniolika metų, nebuvo draudžiami, yra nuolatinė gyvenamoji vieta Čekijos Respublikoje.

(2) Nustatant pensijų apskaičiavimo bazę į draudimo laikotarpius, įgytus pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus, neatsižvelgiama.

Lietuvos Respublikos teisės aktų taikymas

16 straipsnis

Lietuvos Respublikos kompetentinga įstaiga asmens draudžiamųjų pajamų koeficientą apskaičiuoja tik iš draudimo laikotarpių, įgytų pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus.

TREČIASIS SKYRIUS

IŠMOKOS DĖL NELAIMINGŲ ATSTITIKIMŲ DARBE IR PROFESINĖS LIGOS

17 straipsnis

Skiriant išmokas dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinės ligos analogiškai taikomos šios Sutarties nuostatos dėl pensijų, taip pat kiti šio skyriaus straipsniai.

18 straipsnis

Išmokas dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinės ligos skiria įstaiga tos Susitariančiosios valstybės, kurios teisės aktai asmeniui buvo taikomi nelaimingo atsitikimo darbe metu arba jo paskutinio darbo, galėjusio sukelti profesinę ligą. Kitos Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga skiria jam tik tokias išmokas, kurias privalo skirti pagal tos Susitariančiosios valstybės teisės aktus ir šią Sutartį dėl nelaimingų atsitikimų ar ligos bendraisiais atvejais.

19 straipsnis

Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus teisė išmokai gauti dėl profesinės ligos priklauso nuo sąlygos, pagal kurią asmuo turi dirbti atitinkamą minimalų laikotarpį, per kurį galėjo susirgti profesine liga, tai tos Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga, kai reikia, atsižvelgia į laikotarpius, kai toks darbas buvo dirbamas pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

20 straipsnis

Kai asmuo, gaunantis arba gaudavęs išmokas dėl profesinės ligos iš vienos Susitariančiosios valstybės kompetentingos įstaigos, dirbo tokiomis sąlygomis, kurios pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus galėjo tapti profesinės ligos priežastimi, ir dėl pablogėjusios sveikatos prašo išmokos iš kitos Susitariančiosios valstybės kompetentingos įstaigos, taikomos šios nuostatos:

a) pirmosios Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga pagal jos teisės aktus toliau jam moka išmoką, neatsižvelgdama į pablogėjusią sveikatą;

b) kitos Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga šiam asmeniui skiria papildomą išmoką, kurios dydis yra lygus skirtumui tarp mokėtinos pablogėjus sveikatai išmokos dydžio ir išmokos dydžio, kurią reikėtų mokėti iki sveikatos pablogėjimo pagal šios Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

KETVIRTASIS SKYRIUS

LAIDOJIMO PAŠALPOS

21 straipsnis

Teisė į laidojimo pašalpą ir jos išmokėjimą nustatoma pagal kiekvienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

22 straipsnis

Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus teisė į laidojimo pašalpą įgijimas, išsaugojimas ar atgavimas priklauso nuo draudimo laikotarpio, tai tos valstybės kompetentinga įstaiga, kai reikia, sumuoja draudimo laikotarpius, įgytus pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

23 straipsnis

Jeigu teisė į laidojimo pašalpą buvo įgyta pagal abiejų Susitariančiųjų valstybių teisės aktus, tai pašalpą išmoka kompetentinga įstaiga tos Susitariančiosios valstybės, kurios teritorijoje mirusysis turėjo nuolatinę gyvenamąją vietą.

PENKTASIS SKYRIUS

BEDARBIO IŠMOKOS

24 straipsnis

(1) Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus teisė į bedarbio išmokos įgijimą, išsaugojimą ar atgavimą priklauso nuo draudimo laikotarpių, tai tos valstybės kompetentinga įstaiga, kai reikia, sumuoja draudimo laikotarpius, įgytus pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

(2) Asmeniui bedarbio išmoką moka kompetentinga įstaiga tos Susitariančiosios valstybės, kurios teisės aktai jam buvo taikomi paskiausiai, jeigu paskutiniųjų 12 mėnesių laikotarpiu iki tokiam asmeniui kreipiantis dėl išmokos jam ne mažiau kaip 26 savaitės buvo taikomi tos Susitariančiosios valstybės teisės aktai dėl bedarbio išmokos skyrimo.

(3) Ankstesniame punkte nustatyta minimali 26 savaičių laikotarpio sąlyga netaikoma tiems darbo netekusiems asmenims, kurių darbo sutartyje nurodyta darbo trukmė buvo sutrumpinta ne dėl jų kaltės arba nuolat gyvena tos Susitariančiosios valstybės teritorijoje, kurios teisės aktais remiantis suteikiama teisė į išmokas.

25 straipsnis

(1) Jeigu asmuo įgyja teisę į bedarbio išmoką pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus, tačiau nuolat gyvena kitos Susitariančiosios valstybės teritorijoje, tai pirmosios Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga pagal jos teisės aktus šią išmoką jam moka tuo atveju, kai asmuo, laikantis užsieniečių buvimo taisyklių pasilieka pirmosios Susitariančiosios valstybės teritorijoje, yra tos valstybės kompetentingos įstaigos pagal paskutinę darbovietę žinioje ir jei tas asmuo vykdo tos valstybės teisės aktais nuolatiniams gyventojams nustatytas sąlygas bedarbio išmokai gauti.

(2) Jeigu 1 dalyje nurodytas asmuo grįžta arba persikelia gyventi į kitos Susitariančiosios valstybės teritoriją ir įvykdo tos valstybės teisės aktais nustatytas sąlygas bedarbio išmokai gauti, tai šias išmokas moka antrosios Susitariančiosios valstybės įstaiga.

(3) Apskaičiuojant 2 dalyje nurodytų išmokų dydį Susitariančiosios valstybės, kurios teritorijoje tas asmuo gyvena, įstaiga atsižvelgia tik į paskiausiai toje teritorijoje gautą uždarbį, o jeigu tokio uždarbio negavo arba jis nesiekia minimalaus lygio, tai bedarbio išmoka apskaičiuojama iš šios valstybės teisės aktais nustatyto minimalaus uždarbio.

26 straipsnis

(1) Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus bedarbio išmokos dydis priklauso nuo šeimos narių skaičiaus, tai tos Susitariančiosios valstybės kompetentinga įstaiga taip pat atsižvelgia į šeimos narius, nuolat gyvenančius kitos Susitariančiosios valstybės teritorijoje.

(2) Kol bedarbis turi teisę gauti išmoką pagal 25 straipsnio 1 dalį, jam nesuteikiama teisė gauti išmoką pagal Susitariančiosios valstybės, kurios teritorijoje jis nuolat gyvena, teisės aktus.

(3) Laikotarpis, per kurį vienos iš Susitariančiųjų valstybių įstaiga moka bedarbio išmoką, sutrumpinamas atitinkamu laikotarpiu, per kurį asmuo tokią išmoką gavo iš antrosios

Susitariančiosios valstybės draudimo įstaigos per paskutiniuosius dvyliką mėnesių iki jam kreipiantis dėl išmokos į pirmosios Susitariančiosios valstybės įstaigą.

ŠEŠTASIS SKYRIUS

PAŠALPOS ŠEIMOMS

27 straipsnis

Teisę į pašalpas šeimoms ir jų išmokėjimą nustatoma pagal kiekvienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

28 straipsnis

Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus teisės į pašalpas šeimoms įgijimas, išsaugojimas ar atgavimas priklauso nuo draudimo laikotarpio, tai tos valstybės kompetentinga įstaiga, kai reikia, sumuoja draudimo laikotarpius, įgytus pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

29 straipsnis

Jeigu teisė į pašalpas šeimoms buvo įgyta pagal abiejų Susitariančiųjų valstybių teisės aktus, tai pašalpą moka kompetentinga įstaiga tos Susitariančiosios valstybės, kurios teritorijoje teisė į pašalpas turintis asmuo turi nuolatinę gyvenamąją vietą.

IV DALIS

ĮVAIRIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

(1) Susitariančiųjų valstybių kompetentingos valdymo institucijos imsis priemonių ir derins veiksmus vykdydamos šią Sutartį.

(2) Kompetentingos valdymo institucijos, be kito ko:

a) įgyvendindamos šią Sutartį suderins administracinius sprendimus;

b) teiks viena kitai informaciją apie teisės aktų pasikeitimus savo valstybės;

c) paskirs susižinojimo tarnybas, kurios palengvintų tarpusavio ryšius tarp abiejų Susitariančiųjų valstybių įstaigų.

31 straipsnis

(1) Susitariančiųjų valstybių institucijos ir įstaigos vykdydamos šią Sutartį teikia vienos kitoms pagalbą taip, tarytum jos taikytų savo teises aktus. Nurodytoji pagalba teikiama nemokamai.

(2) Įstaigos pripažįsta kitos Susitariančiosios valstybės kompetentingu institucijų išduodamus dokumentus, tačiau dėl sveikatos būklės ar invalidumo laipsnio įvertinimo sprendimą priima tik tos Susitariančiosios valstybės įstaiga, kuri yra kompetentinga skirti išmoką. Ji gali atsižvelgti į kitos Susitariančiosios valstybės įstaigų išduotas pažymas ir medicinos išvadas.

(3) Medicininiai tikrinimai, kurie numatyti pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus, asmenims, esantiems kitos Susitariančiosios valstybės teritorijoje, pirmosios Susitariančios valstybės kompetentingos įstaigos prašymu atliekami pagal atitinkamo asmens buvimo vietą; tarpusavyje neatsiskaitoma.

32 straipsnis

(1) Jeigu pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus yra numatytas atleidimas nuo žyminio mokesčio ar jo sumažinimas už atitinkamų dokumentų, kuriuos reikia pateikti pagal tuos teisės aktus, išdavimą, tai taip pat galioja atitinkamų dokumentų išdavimui, kuriuos vykdant šią Sutartį reikia pateikti pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

(2) Abiejų Susitariančiųjų valstybių kompetentingos valdymo institucijos arba įstaigos nereikalauja, kad pagal šią Sutartį pateikiami dokumentai būtų legalizuojami diplomatinėse ar konsulinėse įstaigose.

33 straipsnis

(1) Vienos Susitariančiosios valstybės įstaigos ir tarnybos negali atsisakyti priimti prašymų ir kitų dokumentų dėl to, kad jie sudaryti kitos Susitariančiosios valstybės oficialia kalba.

(2) Įgyvendinamos šią Sutartį įstaigos ir tarnybos tarpusavyje, taip pat su atitinkamais asmenims arba jų atstovais, gali bendrauti tiesiogiai arba per susižinojimo tarnybas.

34 straipsnis

(1) Pareiškimai, prašymai, skundai, kurie pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktų nustatytus terminus turi būti pateikti atitinkamoms institucijoms, teismams ar įstaigoms, laikomi pateiktais laiku, jeigu tokias pačiais terminais jie buvo pateikti kitos Susitariančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms, teismams ar įstaigoms.

(2) Asmens pateiktas prašymas gauti išmoką pagal vienos Susitariančiosios valstybės teisės aktus yra laikomas pateiktu prašymu atitinkamai išmokai gauti pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus. Tai negalioja tik tuo atveju, kai pareiškėjas prašo atidėti senatvės išmokos skyrimą pagal kitos Susitariančiosios valstybės teisės aktus.

35 straipsnis

Pagal šią Sutartį mokėjimai į kitą valstybę atliekami laisvai konvertuojama valiuta.

36 straipsnis

Ginčai ir nesutarimai, kurie gali iškilti įgyvendinant šią Sutartį ir kurių negalės išspręsti Susitariančiųjų valstybių kompetentingos valdymo institucijos, bus Susitariančiųjų valstybių derybų objektas.

V DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

37 straipsnis

- (1) Ši Sutartis nesuteikia teisių į išmokas laikotarpiu iki jos įsigaliojimo.
- (2) Ši Sutartis taikoma draudiminiams atvejams, kurie įvyko iki jos įsigaliojimo, išskyrus teisę į vienkartinę išmoką.
- (3) Nustatant teisę į išmokas pagal šią Sutartį taip pat atsižvelgiama į draudimo laikotarpius, įgytus iki šios Sutarties įsigaliojimo.

38 straipsnis

- (1) Ankstesni šios Sutarties reglamentuojamuose srityse priimti sprendimai neprieštarauja šios Sutarties taikymui.
- (2) Pensija, apskaičiuota iki šios Sutarties įsigaliojimo, asmens prašymu gali būti perskaičiuota.

39 straipsnis

Prašymų pateikimo terminai dėl ankstesnių draudiminių atvejų pagal 37 straipsnio 2 dalies ir 38 straipsnio 2 dalies nuostatas, taip pat pagal Susitariančiųjų valstybių teisės aktus nustatyti senaties terminai pradedami skaičiuoti ne anksčiau kaip nuo šios Sutarties įsigaliojimo datos.

40 straipsnis

- (1) Ši Sutartis turi būti ratifikuota. Ratifikaciniais raštais bus pasikeista per kuo trumpesni laikotarpį*vienu mėnesiu*.....
- (2) Ši Sutartis įsigalios pirmąją dieną mėnesio, einančio po pasikeitimo ratifikaciniais raštais dienos.
- (3) Šią Sutartį Susitariančiosios valstybės keičia ir papildo tarpusavio susitarimu. Pataisos įsigalios nuo tos dienos, kai Susitariančiosios valstybės pasikeis pranešimais raštu apie atliktas pagal jų teisės aktus teises procedūras, būtinas joms įsigaliojoti.

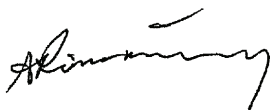
41 straipsnis

(1) Ši Sutartis sudaroma neribotam laikui. Kiekviena Susitariančioji valstybė šią Sutartį raštiškai gali denonsuoti. Tokiu atveju jos galiojimas pasibaigia po 6 mėnesių nuo tos dienos, kai kitai Susitariančiajai valstybei pateikiamas pranešimas apie ketinimą ją denonsuoti.

(2) Denonsavus šią Sutartį, įgytos pagal šią Sutartį asmenų teisės išlieka.

Sudaryta *Pranoje*..... 1999 m. *gegužės 27* d. dviem autentiškais egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir čekų kalbomis, ir abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos vardu

Čekijos Respublikos vardu

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE
CZECH REPUBLIC ON SOCIAL SECURITY

The Republic of Lithuania and the Czech Republic (hereinafter "the Contracting States"), guided by the desire to regulate the relations between them in the area of social security, have agreed as follows:

PART I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

(1) For the purposes of this Agreement:

1. "legislation"

means the generally applicable laws, regulations and other legal instruments which refer to the branches of social security specified in article 2;

2. "competent authority"

means the ministry or other authority competent in the area of social security regulated by this Agreement;

3. "institution"

means the institution responsible for applying the legislation within the scope referred to in article 2;

4. "competent institution"

means the institution at whose expense the benefits are granted;

5. "residence"

means habitual abode;

6. "person"

means any individual irrespective of nationality, including refugees within the meaning of the Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951 and stateless persons within the meaning of the Convention relating to the Status of Stateless Persons of 28 September 1954, who claims, has or, if he resided in the territory of a Contracting State, would have a right to benefits in accordance with this Agreement;

7. "gainfully employed person"

means an employed person, a self-employed person or a person treated as such under the legislation of a Contracting State;

8. "family member"

means a person defined as such under the legislation of the Contracting State at whose expense benefits are to be provided.

9. "periods of insurance"

means periods of contribution, periods of employment, periods of engaging in a gainful or other activity and other periods regarded as equivalent to them which are regarded as such under the legislation of the Contracting State according to which they were acquired and which under the said legislation determine the acquisition, maintenance or recovery of the right to benefits and the amount thereof;

10. "benefits and pensions"

means all cash benefits or pensions, including all of their parts and all increases, supplements, reimbursements, and additions, and also lump-sum payments and remittances;

11. "family supplements"

means periodic cash benefits granted as a rule on the basis of the number of children, their ages or the income of a family with children;

12. "funeral grant"

means a lump-sum cash benefit granted in the event of death;

13. "unemployment benefits"

means cash benefits granted for the purpose of material security which, in accordance with the legislation of each Contracting State, are provided to unemployed persons or applicants for employment;

(2) The other terms used in this Agreement have the meaning assigned to them in each Contracting State under its own legislation.

Article 2

(1) This Agreement shall apply to the legislation relating to:

1. sickness and maternity benefits,
2. disability benefits,
3. old-age benefits,
4. other benefits (widows', widowers' and orphans' pensions),
5. benefits in the event of industrial accidents and occupational diseases,
6. funeral grants,
7. unemployment benefits,
8. family supplements.

(2) Legislation within the meaning of paragraph (1) includes, in particular:

1. in the Czech Republic, legislation relating to
 - 1.1 health insurance,
 - 1.2 pension insurance and relating to increases in disability insurance,
 - 1.3 State social care,
 - 1.4 labour relations in so far as settlement of liability for damage in the event of industrial accidents and occupational diseases is concerned,

- 1.5 employment in so far as arrangements for the granting of benefits in the event of unemployment are concerned;
2. in the Republic of Lithuania, legislation relating to
 - 2.1 sickness and maternity benefits
 - 2.2 the safeguarding of pensions provided by the State social insurance system,
 - 2.3 benefits and compensation in the event of industrial accidents and occupational diseases,
 - 2.4 support for the unemployed in so far as arrangements for the granting of unemployment benefits is concerned,
 - 2.5 family supplements.

(3) This Agreement shall also apply to legislation which amends or replaces the legislation referred to in the preceding paragraph. It shall not, however, apply to legislation establishing new branches of social insurance unless otherwise agreed between the competent institutions. The Agreement shall not apply to current systems for war victims and their descendants.

Article 3

This Agreement shall apply to:

- (a) persons who are or have been subject to the legislation of one or both of the Contracting States,
- (b) to other persons in so far as they derive their rights from the persons referred to in sub-paragraph (a).

Article 4

Unless otherwise provided in this Agreement, nationals of the Contracting States and their family members shall, in the application of the legislation of each of them, be given treatment equal to the treatment given to that State's own nationals.

Article 5

(1) Unless otherwise provided in this Agreement, entitlement to benefits—with the exception of the benefits referred to in article 2, paragraph (1), sub-paragraphs 6 to 8 inclusive—may not be denied and the said benefits may not be reduced, altered, stopped or taken away solely for the reason that the entitled person is resident or engages in a gainful activity in the territory of the other Contracting State.

(2) Unless otherwise provided in this Agreement, benefits paid in accordance with this Agreement by the first Contracting State in the territory of the second Contracting State shall also be paid in the territory of a third State under the same conditions and in the same amount as to nationals of the first State who are resident in the same third State.

PART II. APPLICATION OF LEGISLATION

Article 6

In so far as article 7 does not establish otherwise and no agreement to the contrary has been reached within the meaning of article 8, gainfully employed persons shall be subject to the legislation of the Contracting State in whose territory the gainful activity is carried on.

Article 7

(1) If an employee is posted by an employer with residence or head office in the territory of one Contracting State to the territory of the other Contracting State, he shall until the expiry of 24 calendar months after such posting continue to be subject to the legislation of the first Contracting State as if he were still employed in the territory of that State.

(2) If an employee of an air, rail, road or river transport company who is engaged in international transport in the territory of both Contracting States is posted by his employer resident in the territory of one Contracting State from the territory of that State to the territory of the other Contracting State, he shall continue to be subject to the legislation of the first Contracting State as if he were still employed in the territory of that State.

(3) An employee resident in the territory of the other Contracting State shall not be considered to be posted to the territory of that Contracting State within the meaning of paragraphs (1) and (2) above; this shall not apply if the employee has a place of work which is specified in the contract of employment and which is situated in the territory of the first Contracting State.

(4) Civil servants and persons treated as such who are posted from one Contracting State to the territory of the other Contracting State shall be subject to the legislation of the first Contracting State.

(5) The crew of a sea-going ship and other persons employed on a sea-going ship on any but a purely temporary basis shall be subject to the legislation of the Contracting State whose flag the ship flies.

Article 8

At the joint request of an employee and his employer or at the request of a self-employed person, the competent institutions of the two Contracting States may, by agreement, make exceptions to articles 6 and 7.

PART III. SPECIAL PROVISIONS FOR VARIOUS BRANCHES OF SOCIAL
SECURITY AND BENEFITS

CHAPTER ONE. SICKNESS AND MATERNITY

Article 9

Where the legislation of either Contracting State makes the acquisition, maintenance or recovery of entitlement to benefits conditional on the completion of a certain period of insurance, the competent institution shall also take into account, to the extent necessary, periods of analogous insurance completed under the legislation of the other Contracting State, provided that they do not overlap.

CHAPTER TWO. DISABILITY, OLD-AGE, SURVIVORS', WIDOWS', WIDOWERS' AND
ORPHANS' PENSIONS

SECTION 1. COMMON PROVISIONS

Article 10

Where the legislation of one Contracting State makes the acquisition, maintenance or recovery of entitlement to benefits conditional upon the existence or completion of periods of insurance, the competent institution of the said Contracting State shall also take into account, if necessary, the existence or completion of periods of a corresponding insurance scheme acquired under the legislation of the other Contracting State as if it were an insurance scheme in accordance with its own legislation.

Article 11

If under the legislation of one Contracting State the prerequisites for entitlement to benefits are satisfied even without taking account of periods of insurance completed under the legislation of the other Contracting State, then the competent institution of the first Contracting State shall determine the benefits solely on the basis of the periods of insurance completed under its own legislation.

Article 12

If the entitlement to benefits under the legislation of one Contracting State can be acquired only if periods of insurance acquired under the legislation of the other Contracting State are taken into account, then the said periods shall be taken into account only to the necessary extent, and:

1. A benefit whose amount depends on the duration of the insurance shall be established only to the extent corresponding to the periods of insurance acquired solely under the legislation of the first Contracting State.
2. Benefits or parts of benefits whose amount is not dependent on the duration of the insurance shall be established in proportion to the periods acquired solely under the legislation of the first Contracting State for up to 30 years, but at most up to the full benefit; this shall not apply in the case of benefits or parts of benefits granted for minimum-income insurance.
3. Periods counted as periods of insurance after the inception of disability for the determination of benefits conditioned on long-term ill health and of survivors' benefits shall be counted in the ratio of the periods of insurance acquired solely under the legislation of the first Contracting State to two thirds of the periods that have elapsed between the 16th year of life of the person concerned and the inception of the disability or death, but at most up to the full amount calculated.

Article 13

(1) If the period of insurance acquired under the legislation of one Contracting State is less than twelve months and is not sufficient to serve as a basis for entitlement to benefits, the institution of that Contracting State shall not grant the benefit. The institution of the other Contracting State shall count that period as if it had been a period of insurance acquired under its own legislation.

(2) If the periods of insurance acquired under the legislation of each Contracting State amount to less than twelve months and for that reason no entitlement is created in either of them, the institution of the Contracting State under whose legislation the necessary period of insurance would be completed by the sum of the said periods shall credit the person concerned with the entire period so constituted. If the conditions for entitlement to benefits would in this way be completed in both Contracting States, all of the periods shall be credited only by the institution of the Contracting State under whose legislation a longer period has been acquired.

(3) If under the legislation of one Contracting State the amount of the benefit depends on the number of family members, the competent institution of that Contracting State shall also take into consideration family members who are resident in the territory of the other Contracting State.

Article 14

(1) Those provisions of the legislation of one Contracting State which relate to the reduction, stopping or annulment of benefits in the event that they are concurrent with other benefits or income or by reason of gainful employment shall also apply to the recipients of benefits acquired under the legislation of the other Contracting State or to persons who have an income or are gainfully employed in the territory of the other Contracting State.

(2) The rule relating to the reduction, stopping or annulment of benefits in accordance with paragraph (1) shall not apply in the case of the concurrence of the same kind

of disability benefits, old-age benefits, survivors' benefits and benefits for industrial accidents and occupational diseases granted by the institutions of both Contracting States.

(3) If by reason of the concurrence of benefits of different kinds a reduction in benefits would be applied simultaneously under the legislation of both Contracting States, it shall be carried out only to the extent of half of the reduction made under the legislation of each of the Contracting States.

(4) The provisions of the legislation of a Contracting State concerning the limitation of entitlement to benefits in the event of their concurrence in accordance with paragraph (1) shall not be applied where there exists in the said legislation a more advantageous arrangement for the concurrence of benefits from a State with which no treaty arrangement has been made.

SECTION 2. SPECIAL PROVISIONS

APPLICATION OF THE LEGISLATION OF THE CZECH REPUBLIC

Article 15

(1) The prerequisite for the acquisition of entitlement to a full disability pension for persons who by reason of their long-term state of ill health which began before they reached the age of eighteen years have not been participants in an insurance scheme shall be residence in the territory of the Czech Republic.

(2) In the establishment of the determining basis for the calculation of a pension, periods of insurance acquired under the legislation of the Republic of Lithuania shall be excluded.

APPLICATION OF THE LEGISLATION OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA

Article 16

In the establishment of the amount of a pension, the coefficient of the insurance income of persons shall be calculated solely on the basis of periods of insurance which were acquired under the legislation of the Republic of Lithuania.

CHAPTER THREE. INDUSTRIAL ACCIDENTS AND OCCUPATIONAL DISEASES

Article 17

With regard to the granting of benefits in the event of industrial accidents and occupational diseases the provisions of this Agreement relating to pensions shall apply in a manner analogous to their application in the following articles of this chapter.

Article 18

Benefits in the event of industrial accidents and occupational diseases shall be granted by the institution of that Contracting Party to whose legislation the person concerned was subject at the time of the industrial accident or at the time when he last exercised the activity that gave rise to an occupational disease. The institution of the other Contracting State shall provide only such benefits as it would be obliged to provide under the legislation of that Contracting Party and this Agreement in the event of accidents and diseases resulting from ordinary causes.

Article 19

If the legislation of one Contracting Party stipulates that benefits in respect of an occupational disease are provided only if the activity which might cause the disease is carried on for a certain minimum period, then the competent institution of that Contracting Party shall, where necessary, take into account periods of engaging in such an activity during which the said activity was subject to the legislation of the other Contracting State.

Article 20

If a person has received or is receiving benefits for an occupational disease at the expense of the competent authority of one Contracting State and, after engaging in an activity which may cause an occupational disease under the legislation of the other Contracting State as well, asserts to the institution of the other Contracting State a claim for benefits by reason of aggravation of the disease,

- (a) the benefits shall continue to be granted by the institution of the first Contracting State under its legislation without consideration of the aggravation of the disease, and
- (b) the institution of the other Contracting State shall grant benefits amounting to the difference between the benefits due after the aggravation of the disease and the benefits which it would have been required to grant under the legislation of the other Contracting State before the aggravation of the disease.

CHAPTER FOUR. FUNERAL GRANT

Article 21

Entitlement to a funeral grant and to its payment shall be established solely under the legislation of each Contracting State.

Article 22

If under the legislation of one Contracting State the acquisition, maintenance or recovery of entitlement to a funeral grant is conditioned upon the completion of a certain

period of insurance the competent institution of that Contracting State shall, where necessary, also take into consideration the periods of insurance acquired under the legislation of the other Contracting State.

Article 23

If entitlement to a funeral grant exists under the legislation of both Contracting States, the competent institution for providing the funeral grant shall be the competent institution of the Contracting State in whose territory the deceased was resident.

CHAPTER FIVE. UNEMPLOYMENT

Article 24

(1) If under the legislation of one Contracting State the acquisition, maintenance or recovery of the right to unemployment benefits is dependent on the completion of a certain period of insurance, the competent institution of that Contracting Party shall, where necessary, also take into consideration the periods of insurance acquired under the legislation of the other Contracting State.

(2) The prerequisite for the acquisition of entitlement to a benefit from the institution of the Contracting State to whose legislation the unemployed person was last subject shall be that during the last 12 months before the assertion of the claim for benefit the said benefit was subject for at least a period of 26 weeks to the legislation of that Contracting State relating to unemployment benefits.

(3) The requirement of a minimum of 26 weeks established in the preceding paragraph shall not apply to those unemployed persons whose employment, agreed upon for longer than the above-mentioned period, was terminated through no fault of their own, or those who are resident in the territory of the Contracting State under whose legislation the claim to a benefit is asserted.

Article 25

(1) If entitlement to unemployment benefits under the legislation of one Contracting State is acquired by a person resident in the territory of the other Contracting State, then those benefits shall be paid by the competent institution of the first Contracting State under its own legislation, subject to the prerequisite that the entitled person is staying in the territory of that State in accordance with the legislation on the residence of aliens, will be at the disposal of that State's institution at the location of his last employment and will satisfy such further conditions for the receipt of benefits as are established for citizens resident in that State.

(2) If a person referred to in paragraph (1) returns or moves to the territory of the other Contracting State and will satisfy such further conditions for the receipt of benefits as are established under that State's legislation, the institution of that other Contracting State shall grant those benefits at its own expense.

(3) In establishing the amount of the benefit in accordance with paragraph (2) the institution of the State in which the entitled person is resident shall take into consideration only the earnings from the activity in which that person last engaged in the territory of that State, and—if there were no such earnings or if the said person's earnings amounted to less than the minimum wage level—the benefit shall be assessed on the basis of the minimum wage established under the legislation of that State.

Article 26

(1) If under the legislation of one Contracting State the amount of the benefits is dependent on the number of family members, the competent institution of that Contracting State shall also take into consideration the family members who are resident in the territory of the other Contracting State.

(2) Until such time as the person concerned has entitlement to benefits according to article 25, paragraph (1), he shall not acquire entitlement to benefits under the legislation of the Contracting State in whose territory he is resident.

(3) The period during which unemployment benefits are paid by the institution of one Contracting State shall be diminished by the period during which the said person received those benefits from the institution of the other Contracting State in the course of the last twelve months before asserting a claim to benefits from the institution of the first Contracting State.

CHAPTER SIX. FAMILY SUPPLEMENTS

Article 27

Entitlement to family supplements and to their payment shall be established solely under the legislation of each Contracting State.

Article 28

If under the legislation of one Contracting State the acquisition, maintenance or recovery of entitlement to family supplements is dependent on the completion of a certain period of insurance, the competent institution of that Contracting State shall, where necessary, also take into consideration the periods of insurance acquired under the legislation of the other Contracting State.

Article 29

If the conditions for the granting of family supplements are satisfied in both Contracting States, the family supplements shall be granted on the basis of the legislation of the Contracting State in whose territory the entitled person is resident.

PART FOUR. MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 30

- (1) The competent authorities of this Agreement shall lay down procedures and adopt measures for the implementation of this Agreement.
- (2) The competent authorities shall, in particular:
 - (a) agree on administrative arrangements for the implementation of this Agreement;
 - (b) inform each other about changes in the legislation of their States;
 - (c) designate liaison offices to facilitate communication between the institutions of the two Contracting States.

Article 31

- (1) The institutions and authorities of the Contracting States shall assist one another in the implementation of this Agreement, acting as if they were dealing with the application of their own legislation. Such assistance shall be free of charge.
- (2) Institutions shall reciprocally recognize documents issued by the competent bodies of the other Contracting State; however, with regard to assessment of condition of health or evaluation of degree of disability, decisions shall be taken exclusively by the institution of the Contracting State which is required to grant the benefits. In that connection, reports and medical diagnoses submitted by the institution of the other Contracting State may be taken into consideration.
- (3) Medical examinations required under the legislation of one Contracting State in respect of a person staying in the territory of the other Contracting State shall, at the request of the competent institution, be carried out by the institution at the place where the said person is staying in the territory of the other Contracting State, without reciprocal payment of charges.

Article 32

- (1) Exemptions from or reductions of administrative charges established by the legislation of one Contracting State in respect of certificates and other documents submitted under that legislation shall also apply to corresponding certificates and other documents submitted under the legislation of the other Contracting State in the implementation of this Agreement.
- (2) The competent authorities or institutions of the two Contracting States shall exempt certificates and other documents submitted in the implementation of this Agreement from authentication by diplomatic or consular authorities.

Article 33

(1) The institutions and authorities of one Contracting State may not reject applications or other documents on the ground that they are written in the official language of the other Contracting State.

(2) In the implementation of this Agreement the institutions and authorities may communicate with each other and with the persons concerned or their representatives directly or may act through liaison offices.

Article 34

(1) Applications, declarations and appeals required to be submitted in order to comply with the legislation of one Contracting State within a specified period of time to an administrative authority, tribunal or institution shall be regarded as having been submitted within the said period of time if they were submitted within the same period of time to a competent authority, tribunal or institution of the other Contracting State.

(2) An application for benefits submitted under the legislation of one Contracting State shall be regarded as an application for a corresponding benefit under the legislation of the other Contracting State. This shall not apply, however, if the applicant expressly requests postponement of the award of old-age benefits under the legislation of one Contracting State.

Article 35

Payments to the other Contracting State which arise from the implementation of this Agreement shall be effected in freely convertible currencies.

Article 36

Differences of interpretation and disputes arising from the implementation of this Agreement that cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States shall be the subject of negotiations between the Contracting States.

PART FIVE. TRANSITIONAL AND FINAL PROVISIONS

Article 37

(1) This Agreement shall confer no entitlement to benefits for any period prior to its entry into force.

(2) This Agreement shall also apply to insurance cases arising prior to its entry into force, with the exception of cases which confer entitlement to lump-sum payments.

(3) In the determination of entitlement to benefits in accordance with this Agreement, the periods of insurance acquired prior to the entry into force of this Agreement shall also be taken into consideration.

Article 38

(1) Earlier decisions rendered in the areas regulated by this Agreement shall not constitute an obstacle to the application of this Agreement.

(2) The entitlements of persons whose pensions were assessed prior to the entry into force of this Agreement shall, upon request, be reassessed.

Article 39

In respect of claims which were asserted on the basis of earlier insurance cases in accordance with article 37, paragraph (2), and article 38, paragraph (2), the time-limits for asserting them shall begin and the prescription time-limits in accordance with the legislation of the Contracting States shall run, at the earliest, as from the date of entry into force of this Agreement.

Article 40

(1) This Agreement is subject to ratification. The instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible at Vilnius.

(2) This Agreement shall enter into force on the first day of the month following the date of the exchange of the instruments of ratification.

(3) This Agreement may be amended or supplemented on the basis of agreement between the Contracting States. Such amendments or supplements shall enter into force on the date on which the Contracting States exchange notifications in writing that the conditions established by legislation for their entry into force have been met.

Article 41

(1) This Agreement is concluded for an indefinite period. Either Contracting State may, however, denounce the Agreement in writing. In such case, the Agreement shall cease to have effect upon the expiry of 6 months from the date on which the notice of denunciation is delivered to the other Contracting State.

(2) If this Agreement is denounced, entitlements acquired in accordance with its provisions shall be retained.

Done at Prague on 27 May 1999 in duplicate in the Lithuanian and Czech languages, both texts being equally authentic.

For the Republic of Lithuania:

For the Czech Republic:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE RELATIF À LA SÉCURITÉ SOCIALE

La République de Lituanie et la République tchèque (ci-après dénommées « les États contractants »), inspirées par le désir de régler les relations entre elles dans le domaine de la sécurité sociale, sont convenues de ce qui suit :

PARTIE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 1

(1) Aux fins du présent Accord :

1. « législation »

s'entend des lois, réglementations et autres instruments légaux relatifs aux branches de la sécurité sociale spécifiées à l'article 2;

2. « autorité compétente »

désigne le ministre ou une autre autorité compétente dans le domaine de la sécurité sociale réglementé par le présent Accord;

3. « institution »

désigne l'institution responsable de l'application de la législation dans l'étendue exposée à l'article 2;

4. « institution compétente »

désigne l'institution à charge de laquelle les prestations sont servies;

5. « résidence »

désigne le séjour habituel;

6. « personne »

désigne tout individu, indépendamment de sa nationalité, y compris les réfugiés au sens de la Convention relative au statut légal des réfugiés du 28 juillet 1951 et les apatrides au sens de la Convention relative au statut légal des apatrides du 28 septembre 1954, qui demande, a demandé ou, s'il séjournait sur le territoire d'un État contractant, aurait le droit de demander des prestations, en vertu du présent Accord;

7. « personne occupant un emploi rémunéré »

désigne un salarié, un travailleur indépendant ou une personne considérée comme telle par la législation d'un État contractant;

8. « membre de la famille »

désigne une personne définie comme telle par la législation de l'État contractant au nom duquel les prestations doivent être versées;

9. « périodes d'assurance »

s'entend des périodes de cotisation, périodes d'emploi, périodes d'engagement dans le cadre d'une activité rémunérée ou autre, et des autres périodes considérées comme équivalentes à celles considérées comme telles par la législation de l'État contractant auquel elles ont été acquises et qui, sous ladite législation, déterminent l'acquisition, le maintien ou la récupération du droit à des prestations et au montant de celles-ci;

10. « prestations et pensions »

désigne toutes les prestations ou pensions en espèces, y compris tous leurs éléments et majorations, suppléments, remboursements et compléments, ainsi que les paiements de sommes forfaitaires et les rapatriements de salaires;

11. « allocations familiales »

désigne les allocations périodiques en espèces généralement accordées en fonction du nombre et de l'âge des enfants ou du revenu d'une famille avec enfants;

12. « allocation de décès »

désigne un paiement forfaitaire dans l'éventualité d'un décès;

13. « allocations de chômage »

désigne les allocations en espèces accordées aux fins de la sécurité matérielle qui, conformément à la législation de chacun des États contractants, sont payées aux personnes sans emploi ou à la recherche d'un emploi;

(2) Les autres termes utilisés dans le présent Accord ont la signification qui leur est donnée dans chacun des États contractants en vertu de sa propre législation.

Article 2

(1) Le présent Accord s'applique à la législation concernant :

1. Les prestations de maladie et de maternité,
2. Les prestations d'invalidité,
3. Les pensions de vieillesse,
4. Les autres prestations (pensions de veuvage et d'orphelinat),
5. Les prestations dans l'éventualité d'accidents du travail et de maladies professionnelles,
6. Les allocations de décès,
7. Les allocations de chômage,
8. Les allocations familiales.

(2) La législation au sens du paragraphe (1) inclut, en particulier :

1. en République tchèque, la législation concernant
 - 1.1 L'assurance maladie,
 - 1.2 L'assurance pension et relative aux augmentations de l'assurance invalidité,
 - 1.3 L'aide sociale de l'État,

- 1.4 Les relations de travail dans la mesure où la responsabilité pour dommages en cas d'accidents au travail et maladies professionnelles est en cause,
- 1.5 L'emploi, dans la mesure où des accords pour l'octroi de prestations en cas de chômage sont concernés;
2. en République de Lituanie, la législation concernant
 - 2.1 Les prestations de maladie et de maternité,
 - 2.2 La garantie de pensions allouées par le système d'assurance sociale de l'État,
 - 2.3 Les prestations et dédommagements dans l'éventualité d'accidents du travail et de maladies professionnelles,
 - 2.4 Le soutien aux sans-emploi, dans la mesure où des accords pour l'octroi d'allocations de chômage sont concernés,
 - 2.5 Les allocations familiales.

(3) Le présent Accord s'applique également à la législation qui modifie ou remplace la législation mentionnée au paragraphe précédent. Il ne s'applique cependant pas à la législation établissant de nouvelles branches de l'assurance sociale, à moins que les institutions compétentes en aient convenu autrement entre elles. L'Accord ne s'applique pas aux systèmes actuels de prestations en faveur des victimes de guerre et de leurs descendants.

Article 3

Le présent Accord s'applique :

- (a) Aux personnes qui sont ou ont été assujetties à la législation de l'un ou des deux États contractants,
- (b) À d'autres personnes dans la mesure où leurs droits dérivent des personnes visées à l'alinéa (a).

Article 4

Sous réserve de dispositions contraires dans le présent Accord, les ressortissants des États contractants et les membres de leur famille bénéficieront, en application de la législation de l'autre État, d'un traitement égal au traitement réservé aux ressortissants de cet État.

Article 5

(1) Sous réserve de dispositions contraires dans le présent Accord, le droit aux prestations – à l'exception des prestations visées à l'article 2, paragraphe (1), alinéas 6 à 8 inclus – ne peut être refusé et lesdites prestations ne peuvent être réduites, suspendues ou supprimées pour la seule raison que la personne bénéficiaire réside sur le territoire de l'autre État contractant ou y exerce une activité rémunérée.

(2) À moins qu'il n'en soit disposé autrement par le présent Accord, les prestations payées en vertu du présent Accord par le premier État contractant sur le territoire du se-

cond État contractant seront également payées sur le territoire d'un État tiers dans les mêmes conditions et à concurrence des mêmes montants que ceux dont bénéficient les ressortissants du premier État qui résident dans ce même État tiers.

PARTIE II. APPLICATION DE LA LÉGISLATION

Article 6

Sous réserve de dispositions contraires établies à l'article 7 et à moins qu'un Accord prévoyant le contraire n'ait été conclu au sens de l'article 8, les personnes exerçant une activité rémunérée seront soumises à la législation de l'État contractant sur le territoire duquel l'activité rémunérée est exercée.

Article 7

(1) Si un employé est affecté, par un employeur résidant ou ayant son siège sur le territoire d'un État contractant, à un poste sur le territoire de l'autre État contractant, il continuera, jusqu'à l'expiration d'un délai de 24 mois après cette affectation, à être soumis à la législation du premier État contractant, comme s'il était employé sur le territoire de cet État.

(2) Si un employé des services aériens, de chemins de fer, des transports routiers ou fluviaux qui est engagé dans le transport international sur le territoire des deux États contractants est envoyé par son employeur, résidant sur le territoire d'un État contractant du territoire de cet État, sur le territoire de l'autre État contractant, il continuera d'être soumis à la législation du premier État contractant comme s'il était employé sur le territoire de cet État.

(3) Un employé résidant sur le territoire de l'autre État contractant ne sera pas considéré comme un employé affecté sur le territoire de cet État contractant au sens des paragraphes (1) et (2) ci-dessus; cette disposition ne s'appliquera cependant pas si l'employé occupe un poste de travail mentionné dans le contrat d'emploi et qui est situé sur le territoire du premier État contractant.

(4) Les fonctionnaires et les personnes qui y sont assimilées, affectées par un État contractant sur le territoire de l'autre État contractant, seront assujettis à la législation du premier État contractant.

(5) Les équipages d'un navire de haute mer et autres personnes employées sur toute autre base que temporaire seront assujettis à la législation de l'État contractant dont le navire bat le pavillon.

Article 8

À la demande conjointe d'un employé et de son employeur, ou d'un travailleur indépendant, les institutions compétentes des deux États contractants peuvent, d'un commun accord, convenir de dérogations aux articles 6 et 7.

PARTIE III. DISPOSITIONS SPÉCIALES POUR DIVERSES BRANCHES DE LA SÉCURITÉ SOCIALE
ET PRESTATIONS

CHAPITRE PREMIER. MALADIE ET MATERNITÉ

Article 9

Lorsque la législation de l'un ou l'autre des États contractants subordonne l'acquisition, le maintien ou le recouvrement du droit aux prestations à l'accomplissement d'une certaine période d'assurance, l'institution compétente tiendra également compte, dans la mesure nécessaire, des périodes d'assurances accomplies sous la législation de l'autre État contractant, pour autant qu'elles ne se superposent pas.

CHAPITRE DEUX. PENSIONS D'INVALIDITÉ, DE VIEILLESSE, DE SURVIE, DE VEUVAGE ET
D'ORPHELINAT

SECTION 1. DISPOSITIONS COMMUNES

Article 10

Lorsque la législation d'un État contractant subordonne l'acquisition, le maintien ou le recouvrement du droit aux prestations à l'existence ou l'accomplissement de périodes d'assurance, l'institution compétente dudit État contractant tiendra également compte, si nécessaire, de l'existence ou de l'accomplissement de périodes d'un régime d'assurance correspondant acquises sous la législation de l'autre État contractant comme s'il s'agissait d'un régime d'assurance en vertu de sa propre législation.

Article 11

Si, selon la législation d'un État contractant, les critères ouvrant un droit à des prestations sont satisfaits même si l'on ne tient pas compte des périodes d'assurance accomplies sous la législation de l'autre État contractant, l'institution compétente du premier État contractant déterminera les prestations exclusivement sur la base des périodes d'assurance accomplies selon sa propre législation.

Article 12

Si, selon la législation d'un État contractant, le droit à des prestations ne peut être acquis que si des périodes d'assurance acquises sous la législation de l'autre État contractant sont prises en compte, lesdites périodes ne seront prises en compte que dans la mesure nécessaire, et :

1. Une prestation dont le montant dépend de la durée de l'assurance sera établie seulement dans la mesure correspondant aux périodes d'assurance acquises sous la législation du premier État contractant.
2. Les prestations ou des portions de celles-ci, dont le montant ne dépend pas de la durée de l'assurance, seront établies au prorata des périodes acquises exclusivement sous la législation du premier État contractant jusqu'à concurrence de 30 ans, mais ne pourront dépasser le montant maximal prévu à cet effet; cette disposition ne s'appliquera pas dans le cas de prestations ou portions de prestations octroyées pour assurer un revenu minimum.
3. Les périodes comptées comme périodes d'assurance après le commencement d'une invalidité pour la détermination des prestations en cas de longue maladie, ainsi que dans le cas de rentes aux survivants, seront calculées selon le ratio des périodes d'assurance acquises exclusivement sous la législation du premier État contractant jusqu'à concurrence des deux tiers des périodes écoulées entre l'âge de 16 ans de la personne en cause et la survenance de l'invalidité ou du décès, mais au plus jusqu'à l'intégralité du montant calculé.

Article 13

(1) Si la période d'assurance acquise sous la législation d'un État contractant est inférieure à douze mois et est insuffisante pour ouvrir le droit à des prestations, l'institution de cet État contractant n'accorde pas la prestation. L'institution de l'autre État contractant comptera cette période comme si celle-ci avait été une période d'assurance acquise sous sa propre législation.

(2) Si les périodes d'assurance acquises sous la législation de chaque État contractant sont inférieures à douze mois et que, pour cette raison, un droit n'est créé dans aucun des deux États, l'institution de l'État contractant sous la législation duquel la période d'assurance nécessaire serait accomplie par le cumul desdites périodes créditera la personne concernée de l'entièreté de la période ainsi constituée. Si les conditions pour avoir droit aux prestations sont remplies de cette manière dans les deux États contractants, toutes les périodes sont créditées uniquement par l'institution de l'État contractant sous la législation duquel la plus longue période a été acquise.

(3) Si, en vertu de la législation d'un État contractant, le montant de la prestation dépend du nombre de membres de la famille, l'institution compétente de cet État contractant prend également en considération les membres de la famille qui sont résidents sur le territoire de l'autre État contractant.

Article 14

(1) Les dispositions de la législation d'un État contractant relatives à la réduction, la suspension ou l'annulation des prestations dans l'éventualité de leur cumul avec d'autres prestations ou revenus, ou du fait d'un emploi rémunéré, s'appliquent également aux bénéficiaires de prestations acquises sous la législation de l'autre État contractant ou aux personnes qui ont un revenu ou un emploi rémunéré sur le territoire de l'autre État contractant.

(2) La règle relative à la réduction, à la suspension ou à l'annulation des prestations conformément au paragraphe (1) ne s'appliquent pas dans le cas du cumul du même type de prestations d'invalidité, de vieillesse, de survie et de prestations pour accidents au travail et maladies professionnelles accordées par les deux États contractants.

(3) Si, en raison du cumul de prestations de différentes natures, une réduction des prestations devait être appliquée simultanément sous la législation des deux États contractants, elle ne serait appliquée qu'à concurrence de la moitié de la réduction faite sous la législation de chacun des États contractants.

(4) Les dispositions de la législation d'un État contractant concernant la limitation du droit aux prestations dans l'éventualité de leur cumul conformément au paragraphe (1) ne s'appliquent pas dans les cas où il existe dans ladite législation un arrangement plus avantageux pour le cumul de prestations d'un État avec lequel il n'a pas été conclu d'accord par traité.

SECTION 2. DISPOSITIONS SPÉCIALES

APPLICATION DE LA LÉGISLATION DE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE

Article 15

(1) La condition préalable à l'acquisition du droit à une pension d'invalidité totale dans le cas des personnes qui en raison d'une longue maladie apparue avant qu'elles n'aient atteint l'âge de dix-huit ans n'ont pu cotiser au régime d'assurance, est la résidence sur le territoire de la République tchèque.

(2) Aux fins d'établir la base déterminante pour le calcul d'une pension, les périodes d'assurance acquises dans le cadre de la législation de la République de Lituanie sont exclues.

APPLICATION DE LA LÉGISLATION DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE

Article 16

Aux fins d'établir le montant d'une pension, le coefficient du revenu d'assurance de personnes est calculé exclusivement sur la base de périodes d'assurance qui ont été acquises en application de la législation de la République de Lituanie.

CHAPITRE TROIS. ACCIDENTS DU TRAVAIL ET MALADIES PROFESSIONNELLES

Article 17

En ce qui concerne l'octroi de prestations dans les cas d'accidents du travail et de maladies professionnelles, les dispositions du présent Accord relatives aux pensions s'ap-

pliquent de manière analogue à leur application dans les articles suivants du présent chapitre.

Article 18

Les prestations dans les cas d'accidents du travail et de maladies professionnelles seront accordées par l'institution de la Partie contractante à la législation de laquelle la personne concernée était assujettie au moment de l'accident du travail ou au moment où elle a exercé pour la dernière fois l'activité qui a donné lieu à une maladie professionnelle. L'institution de l'autre État contractant ne verse que les prestations qu'elle est tenue de verser en vertu de la législation de cette Partie contractante et du présent Accord dans l'éventualité d'accidents et de maladies résultant de causes ordinaires.

Article 19

Si la législation d'une Partie contractante stipule que les prestations au titre d'une maladie professionnelle ne sont payables que si l'activité susceptible de provoquer la maladie est exercée pendant une certaine durée minimum, l'institution compétente de cette Partie contractante prend en compte, lorsque nécessaire, les périodes d'exercice de cette activité durant lesquelles ladite activité était soumise à la législation de l'autre État contractant.

Article 20

Si une personne a reçu ou reçoit des prestations pour une maladie professionnelle à charge de l'autorité compétente d'un État contractant et, après avoir exercé une activité susceptible de causer une maladie professionnelle sous la législation de l'autre État contractant également, fait valoir une demande de prestations auprès de l'institution de l'autre État contractant en raison de l'aggravation de la maladie,

- (a) les prestations continuent à être versées par l'institution du premier État contractant en application de sa législation, indépendamment de l'aggravation de la maladie, et
- (b) l'institution de l'autre État partie verse des prestations dont le montant est égal à la différence entre les prestations dues après l'aggravation de la maladie et les prestations qui auraient été dues en vertu de la législation de l'autre État contractant avant l'aggravation de la maladie.

CHAPITRE QUATRE. ALLOCATION DE DÉCÈS

Article 21

Le droit à une allocation de décès et à son paiement est établi exclusivement en vertu de la législation de chaque État contractant.

Article 22

Si la législation d'un État contractant subordonne l'acquisition, le maintien ou le recouvrement du droit à une allocation de décès à l'accomplissement d'une certaine période d'assurance, l'institution compétente de cet État contractant tiendra également compte, dans la mesure nécessaire, des périodes d'assurances accomplies sous la législation de l'autre État contractant.

Article 23

Si le droit à une allocation de décès existe en vertu de la législation des deux États contractants, l'institution compétente pour le versement de l'allocation de décès est l'institution compétente de l'État contractant sur le territoire duquel l'individu décédé était résident.

CHAPITRE CINQ. CHÔMAGE

Article 24

(1) Si la législation d'un État contractant subordonne l'acquisition, le maintien ou le recouvrement du droit à des allocations de chômage à l'accomplissement d'une certaine période d'assurance, l'institution compétente de cette Partie contractante tiendra également compte, dans la mesure nécessaire, des périodes d'assurances acquises sous la législation de l'autre État contractant.

(2) Le critère pour l'acquisition du droit à une prestation de la part de l'institution de l'État contractant à la législation duquel la personne était assujettie en dernier lieu est que, au cours des 12 derniers mois avant la demande de prestation, ladite prestation ait été soumise pour une période d'au moins 26 semaines à la législation de cet État contractant relative aux allocations de chômage.

(3) Le critère du minimum de 26 semaines établi au paragraphe précédent ne s'applique pas aux personnes sans emploi dont le dernier emploi, contracté sur une période plus longue que celle mentionnée ci-dessus, a pris fin sans la faute des personnes concernées, ou aux personnes qui sont résidentes sur le territoire de l'État contractant en vertu de la législation duquel la prestation a été demandée.

Article 25

(1) Si le droit à des allocations de chômage en vertu de la législation d'un État contractant a été acquis par une personne résidant sur le territoire de l'autre État contractant, ces allocations sont payées par l'institution compétente du premier État contractant sous sa propre législation, sous réserve du critère selon lequel la personne ayant droit à ces allocations réside sur le territoire de cet État conformément à la législation relative à la résidence des étrangers, reste à la disposition de l'institution du lieu de son dernier emploi et remplit les autres conditions auxquelles sont soumis les citoyens résidant dans cet État aux fins de la réception d'allocations.

(2) Si une personne visée au paragraphe (1) retourne ou déménage sur le territoire de l'autre État contractant et remplit les autres conditions pour la réception de prestations telles qu'établies en vertu de la législation de cet État, l'institution de cet autre État contractant accordera ces allocations à ses propres frais.

(3) Aux fins de déterminer le montant de l'allocation conformément au paragraphe (2), l'institution de l'État dans lequel la personne bénéficiaire est résidente prendra en considération uniquement les revenus de l'activité dans laquelle cette personne était engagée en dernier lieu sur le territoire de cet État, et—en l'absence de tels revenus ou si les revenus de ladite personne étaient inférieurs au salaire minimum—l'allocation sera évaluée sur la base du salaire minimum établi en vertu de la législation de cet État.

Article 26

(1) Si, en vertu de la législation d'un État contractant, le montant des allocations dépend du nombre de membres de la famille, l'institution compétente de cet État contractant prend également en considération les membres de la famille qui sont résidents sur le territoire de l'autre État contractant.

(2) Jusqu'au moment où la personne concernée a droit à des allocations conformément à l'article 25, paragraphe (1), elle n'acquerra pas le droit à des allocations aux termes de la législation de l'État contractant sur le territoire duquel elle est résidente.

(3) La période durant laquelle des allocations de chômage sont payées par l'institution d'un État contractant est diminuée de la période durant laquelle ladite personne recevait ces prestations de l'institution de l'autre État contractant au cours des douze derniers mois avant l'avance d'une demande d'allocations auprès de l'institution du premier État contractant.

CHAPITRE SIX. ALLOCATIONS FAMILIALES

Article 27

Le droit à des allocations familiales et à leur paiement est établi exclusivement en vertu de la législation de chaque État contractant.

Article 28

Si la législation d'un État contractant subordonne l'acquisition, le maintien ou le recouvrement du droit à des allocations familiales à l'accomplissement d'une certaine période d'assurance, l'institution compétente tiendra également compte, dans la mesure nécessaire, des périodes d'assurance accomplies sous la législation de l'autre État contractant.

Article 29

Si les conditions pour l'octroi d'allocations familiales sont remplies dans les deux États contractants, les allocations familiales seront accordées sur la base de la législation de l'État contractant sur le territoire duquel la personne bénéficiaire est résidente.

PARTIE IV. DISPOSITIONS DIVERSES

Article 30

(1) Les autorités compétentes aux fins du présent Accord établissent des procédures et adoptent des mesures propres à la mise en œuvre du présent Accord.

(2) Notamment, les autorités compétentes :

- (a) concluent des accords administratifs concernant la mise en œuvre du présent Accord;
- (b) s'informent mutuellement des modifications apportées à la législation de leurs États;
- (c) désignent des bureaux de liaison pour faciliter la communication entre les institutions des deux États contractants.

Article 31

(1) Les institutions et autorités des États contractants se prêtent réciproquement leur concours aux fins de la mise en œuvre du présent Accord et agissent comme si elles appliquaient leur propre législation. Cette aide est gratuite.

(2) Les institutions reconnaissent réciproquement les documents émis par les organismes de l'autre État contractant; toutefois, en ce qui concerne l'appréciation de l'état de santé ou du degré d'invalidité, les décisions sont prises exclusivement par l'institution de l'État contractant chargé du paiement des prestations. À cet égard, il peut être tenu compte des rapports et opinions médicales soumis par l'institution de l'autre État contractant.

(3) Les examens médicaux requis par la législation d'un État contractant en ce qui concerne une personne résidant sur le territoire de l'autre État contractant sont effectués par l'institution du lieu de résidence de ladite personne sur le territoire de l'autre État contractant, sans paiement réciproque de frais.

Article 32

(1) Les exonérations ou réductions de frais administratifs fixées par la législation d'un État contractant en ce qui concerne les certificats et autres documents soumis aux fins de cette législation s'appliquent également aux certificats et autres documents correspondants soumis aux fins de la législation de l'autre État contractant dans la mise en œuvre du présent Accord.

(2) Les autorités ou institutions compétentes des deux États contractants exemptent d'authentification par les autorités diplomatiques ou consulaires les certificats et autres documents soumis aux fins de la mise en œuvre du présent Accord.

Article 33

(1) Les institutions et autorités d'un État contractant ne peuvent rejeter les demandes ou autres documents qui leur sont soumis au motif qu'ils sont rédigés dans la langue officielle de l'autre État contractant.

(2) Aux fins de la mise en œuvre du présent Accord, les institutions et autorités peuvent communiquer entre elles directement, ainsi qu'avec les personnes concernées ou avec leurs représentants, ou peuvent agir par le biais de leurs bureaux de liaison.

Article 34

(1) Les demandes, déclarations et appels qui, en vue de se conformer à la législation d'un État contractant, doivent être soumis dans un certain délai à une autorité administrative, un tribunal ou une institution, sont considérés comme ayant été soumis dans les limites dudit délai s'ils ont été soumis dans le même délai à une autorité compétente, un tribunal ou une institution de l'autre État contractant.

(2) Une demande de prestations soumise en vertu de la législation d'un État contractant est considérée comme une demande de prestation correspondante aux termes de la législation de l'autre État contractant. Cette disposition ne s'applique cependant pas si le demandeur demande expressément que l'octroi des prestations de vieillesse soit reporté en vertu de la législation de l'un des États contractants.

Article 35

Les paiements à l'autre État contractant résultant de la mise en œuvre du présent Accord sont effectués en devises librement convertibles.

Article 36

Tout différend ou litige quant à l'interprétation et à la mise en œuvre du présent Accord qui ne peut être résolu par les autorités compétentes des États contractants feront l'objet de négociations entre les États contractants.

PARTIE V. DISPOSITIONS TRANSITOIRES ET FINALES

Article 37

(1) Le présent Accord ne confère aucun droit à des prestations pour toute période précédant son entrée en vigueur.

(2) Le présent Accord s'applique également aux cas d'assurance survenus avant son entrée en vigueur, à l'exception des cas conférant un droit à des paiements forfaitaires.

(3) Pour déterminer le droit aux prestations conformément au présent Accord, il sera également tenu compte des périodes d'assurance acquises antérieurement à l'entrée en vigueur du présent Accord.

Article 38

(1) Les décisions précédentes rendues dans les domaines réglementés par le présent Accord ne constituent pas un obstacle à l'application du présent Accord.

(2) Les droits de personnes dont les pensions ont été appréciées avant l'entrée en vigueur du présent Accord seront réévalués à leur demande.

Article 39

En ce qui concerne les demandes avancées sur la base de cas d'assurance précédents en vertu de l'article 37, paragraphe (2), et de l'article 38, paragraphe (2), les délais pour avancer ces demandes et les délais de prescription de celles-ci commencent à courir, au plus tôt, à compter de la date de l'entrée en vigueur du présent Accord.

Article 40

(1) Le présent Accord est sujet à ratification. Les instruments de ratification seront échangés dès que possible à Vilnius.

(2) Le présent Accord entre en vigueur le premier jour du mois suivant la date de l'échange des instruments de ratification.

(3) Le présent Accord peut être modifié ou complété sur la base d'un accord entre les États contractants. Ces amendements ou compléments entreront en vigueur à compter de la date à laquelle les États contractants se notifieront réciproquement par écrit que les conditions fixées par la législation pour leur entrée en vigueur ont été remplies.

Article 41

(1) Le présent Accord est conclu pour une période indéfinie. Toutefois, chacun des États contractants peut dénoncer le présent Accord par écrit. Dans un tel cas, l'Accord cesse ses effets à l'expiration d'un délai de 6 mois à compter de la date de remise de la notification de dénonciation à l'autre État contractant.

(2) Dans l'éventualité de la dénonciation du présent Accord, les droits acquis en vertu de ses dispositions seront maintenus.

Fait à Prague le 27 mai 1999 en double original, en langues lituanienne et tchèque, les deux textes faisant également foi.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République tchèque :